

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas
[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Martinus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

refert reue: p̄fis Stanpitij vocem quasi celitus demissam. Penitentia incipere
ab amore et dilectione, nam hunc expiisse reliquerat beatus Ambro: bonus anianus
medicus in ep̄la ad Studium ubi pena prescribitur. Debet esse penitentia peccatorum, ut
remissio donatur, gratia est, precedit pena sequitur gratia, neque ergo penitentia sine gratia,
neque gratia sine penitentia, debet enim penitentia prius dñare peccatum, ut gratia possit
illud abolere. Illud idem testatur. Chrysostomus: de cordis cōpinac. Et
Dominus. So. de penit. Et sermone. 29. Adversus etiam Isidore: lib: 2. de summo bono
Cap: 1. Concupiscentia cordis est humilitas mentis cum lacrymis exouens de
recordatione peccatis et timore iudiciorum. Et toto libro de contritione cordis. Et speculo
peccatorum Augustinus: aliquid agit immo horum peccatorum voluntate penitentia
gitter tres abyssos scilicet peccatorum suorum, penitentia, et iudiciorum dei. Sic beatus Bernhardus
in Cantico scr: 16, et alijs pluribus locis Gregorius: in moralib: lib: 2. et 5. et 11. lug
cap: 29. Job Lib: quocunque, 2. sup Ezechiel: vbi Dominus. 19. Inquit. Scriptum est:
In iustitia sapientie timor domini. constat percul dubio quod a timore ad dominum ascendit, non
aut a sapientia ad timorem reditur. Propheta ergo de celestibus: ad ima loquens regis
magis a sapientia descendit ad timorem. Sed nos qui a terrena ad celestia tendimus
nos esse gradus ascensionis numerum? ut a timore ad sapientiam preuenire eas
leamur. Ideo lib: 1. sup Ezechiel: dicitur duas esse pennas, scilicet timore et penitentia que
tegere corpus dicuntur, peccatum. Et quibus omnibus: quo ad unam gaudiulam de timore volo
habere conclusum. bene predicasse nisi ereret peccatores et superflui predicatorum quod penitentia
a timore incepit, et quod insunt sermonibus suis in populo timore dei seminatur, et
sic semen diaboli extirpetur. iuxta illud O: legibus lib: 2. sup Job. bonus est timor
penitentiae et iudiciorum quem nisi demon expulerit non poterit seminare semper peccatorum. Et quod
deinde peccatorum est penitentia non incipere ab amore et dilectione iusticie. Quoniam
si sic inciperet fateor ea esse laudabilior et perfectior quam quod a timore penitentia incipiat
at fragilitas nostra id non patitur cui dominus Iesus et predicatorum predescendentes illi
mori predicant tandem gradum quo verum iusticie amorem consequimur.

Martinus

¶ Non est iste modus scripturas divinas feliciter intelligendi, vel interpretandi
sive diversis locis diversa decerpantur dicta nulla habita ratione vel sequentia vel
collatiōis. immo iste est canon errandi vulgatissimum in sacris literis. Oportet
ergo theologū si nolit errare entuersam scripturam ob oculos ponere, et proposita
scriptura cōferre, et sicut duo Cherubim aduersus vultibus utriusque diversitatibus
seruum in medio propiciatoriū invenire, altoquin eiuslibet Cherubim vultus legē
diverteret sequace oculū a propiciatoriō, vera Christum rei ligē. ¶ Promulgatus
est mihi egressus, dicitur remittor visus est a sacris literis quod hodie, atque eo magis quam
cocludendo fatetur laudabilior et perfectior esse penitentia. Ita ab amore iusticie
inciperet, sicut ego sapio quod si a timore penitentia quasi non conandū sit et
laudabiliter et ut Iohannes ait dignus fructus penitentie agamus. Nam hoc plus
non accipio quod dicit fragilitatem nostram obstat quo minus ab amore iusticie penitentia
incipiat, si secundum fragilitatem nostram agendum est, et scriptura exponenda
nunquam penitentibus, sed de die in diem peccatores fierimus. Quare ante quod si deum
suis oblectis Patrem declaro me ipsum.

¶ Omnis bona vita necesse est ut instituantur aliquā legem. ideo lex principiū est
penitentiae cuiuslibet boni opis, quare et in penitentia ante oīa oportet vel revelari
vel suggeri legē extra quam fecerit scilicet quam facere debet, legē aut manifestata
aut in memoria reuocata mox sequitur augmentum peccati si desit gratia. Quia natura
caraliter odit voluntas legē, ut sunt expressa testimonia Pauli ad Romanos ad Galatas
Romani. Zer intransit ut abundaret delictum. Galatians. Zer propter transgressiones pos
sita est. Ideo b: Augustinus: de spiritu et lito: c: 3. Neque enim liber arbitriū ante gratiam quicunq
que valeret nisi ad peccandum, non aut ad penitendum, ut dicitur. hoc enim Pelagius
affinitatē sequitur Augustinus. Et cum cogit cognoscit se non latere quod faciendū est nisi

hūs sanctū diffundit chartatē in cordib; nōstris . non diligit, non suscipit nō
bene vult. Ibi clarissi: dicit August: q; lex dei non potest diligere nisi accepta gra
spūs s. si aut nō diligens lex. hūrū eius peccatū non editur. ergo impossibile est
penitentia ante dilectionē legis. hoc est qd Rō:4. apostolus vult Lex trām opas
hoc est mōstrat peccatū sed non dat gratiā. vt odīt peccatū. ideo manet odīt
legis et dilectio peccari. quantumlibet q; increpatiōes formisecas aut intrinsecas
homo concutias tūmore ferunt. nam erit abstiner ab ope peccati. non tamē aba
stiner potest ab amore peccati. hoc r Christus Johānis:6. docet vbi dicit Hes
mo venit ad me nī pater meus traxerit cū. Concedo q; q; lex. recordatio pecca
torū. in iustus penā possunt terrere peccatores. sed nūch faciunt penitentia.
Respondeo ergo ad obiectiōe p̄ymā de filio. pdigo. Luce:15. vbi incepit pes
intentiā a recordatiōe magnitudinis premij. dicens abundat panis: mercenās
m̄ rē. Dico q; hic filius. pdigus incepit vere ab amore iusticie. q; cōuersiō in se
cognoscit p̄ymō bonū. et ex cognito bono intellexit suum malū. hanc autē cons
uersiōē sui in seipsum non habuit ex fragilitate sua. aut ex timore pene sicut
Ipsem d. d. dicit q; timor pene post premitos magnitudinē mouerit. ergo non
incepit a pena r timore. habuit autē eam ex trahente intus patre et dilectionem
inspirante paternē domus. dum dixit quanti mercenarij in domo patris mei.
nam cum p̄ymū viriſſer in peccatis bonū. nec cognoscit nec d̄slexit. nec peccatū
odīt. cū fīnō possit ignorare p̄ymū. q; necessaria fuit alia affectio. I. amo bonū
Secundo inductus Johāni baptist: Lur:3. q; incepit a timore dicens. quis
monstrant vobis fugere rē. Respondeo aliud est predicare penitentiā. aliud
incipere penitentiā. aliud est predicare bonū opus. aliud incepere bonum op̄e.
P̄dicato: moner. terret. allicit rē. sed nihil sequit nī gratia mouerit voluntate. Idem dico ad Psal:8. Uistabo in virga iniurias eoz rē. percuti pos
test peccator. sed nī gratia coopetur nihil p̄scitur. vt Iheremias:5. percussi eos
enon voluerint Et Istate p̄imo a planta pedis v̄sq; ad verticem non est in eo
sanitas. super quo penitentia vos ultra? q; nihil p̄fecit percūendo. Et satis ade
mōrē egred. d. q; oblitus lumīns nature Aristotelis audeat statuere alicui
virtutis institūtū in timore vigente. cum ille tot verbis iam receptissimis. 3.
Erbicōnum persuadere conetur oportere esse voluntarium opus bonum et
libera voluntate fieri. At voluntas certe aut amor est. aut sōrō: amoris. In
de etiam dicitur oportere opus bonum fieri per liberū arbitrium Addo:
et illud q; Christus nūch peccatores coegerit timore ad penitentiā. sed suauis
ter allegrū quoscumq; vocavit ut Zacheum. Magdal: apostolos. r̄ oēs. Sicut
et apud Iheremias. car:z. dicit. perpetua charitate dixi te. ideo attraxi te misera
rans tu. Dico q; q; timor dñi quidem necessarius est. sed filialis. q; sine amore
impossibile est ferre conuersiōē sui. in qua terref̄ conterit r̄ humilitat̄ peccator. s
juxta illud primo regum. 2. Dñs deducit ad inferos et reducit. Credo autē etiā
ipius. egred. d. doctoris sententiā r̄ oīm scholasticoz doctorz mecum esse. r̄ cōz
tra oblecta eius pugnare. cum omnes consentiant contritionē oportere fieri in
charitate. si debet esse bona et meritoria penitentia. qd ego sanc intelligo cōz
fitionē fieri mouente r̄ tangante charitate. vt sic sit voluntaria hilaris amorosa
penitentia. Ideo scet Johāni: increpanerit Judeos r̄ terruerit. non ideo sequit
penitentes incipiēt etiā a terrore. Aut si inceptūt a terrore. nīt accesserit gra. byz
poterit fuit verius q; penitēt. Adiecit dñs. d. rōnem q; de⁹ res sic administrat
v̄lma p̄ media ducat ad suplora. qd aptauit ad timorem. volens peccatū esse
imp̄. timorem mediū. amōrē superius. qd ego. transeo et non accipio.
¶ Dicit etiam esse perfectionis si hō possit se mei e dei obtutum et amore iusticie
engere ad gratiā capessendā. sed quis est hic et laudabim⁹ eū. Respondeo. nec
timore nec amore potest se homo erigere ad gratiam capessendā. sed gratia
p̄uenit et mox ad merūm dei obtutum et amore iusticie.

Ad Augustinum qui doceat precedere timore ante gratiam et intrante charitate pelli timorem. Dico si recte intelligas admisso. hoc est. quod penitentia non dum est incepta quia timor precedit charitatem. sed intrante charitate incipitur penitentia. amor iusticie et oditum peccati. Si autem charitas non intraret timore non operari nisi maiora peccata quare ista similitudo serte et lenti probatur mihi. modo non intelligas quod timore inducat charitatem quod ex ipsius dicitur. verbis capio quod nisi ex ea sesta non succedit lumen hoc est. nisi timor. qui impedit penitentiam veram pellat per intrante charitatem nunquam vere penitus ut sic dixerim. Ambrosius inducit in epistola ad Studium quod procedit penitentia et sequitur gratia et alia. Item Isidorus de summo bo: Item tres abyssos recognitandos peccatorum Bernhar: sup eam Gregorius moralibus et altos patres qui docent a timore ascendendum ad sapientiam et penitentiam a timore incipiendum libenter admisso. sed non contra apostolum Paulum de lege et timore legis docentem intelligo. Dico et ego habita charitate simul moueri hominem ad timorem dei et sic incipi penitentiam a timore in charitate. altoquin stat firma sententia. quod timor penitentiam habet. bonum non operatur. Sed odit legem. Non ergo egredior. dicitur. concludit penitentiam non incipere ab amore iustitiae. quantumlibet bonus sit timor pene ex origine. non enim timore pene sed timore dei penitendum est. quod ille sit seruus non mansurus in domo. hic autem filius et heres. Ideo et illud puerilorum. Principium sapientie est: dominus non admisso intellectu de timore pene qui ante gratiam torquet hominem in fructuose. cum expresse dicat timor dominus non timor pene. Timor pene portus est principium insipientium. Videat ergo egredior. ut non in unum chaos confundat timorem servilem. et timorem filialem. ne sibi ipse scripture et patrum intelligentiam precludat.

Eccius.

Renerendus pater fuso verborum consuetus euoluere ex tam expressis sacre scripture et sanctiorum patrum auctoritatibus: et ut hoc vobis persuaderet ansus est dicere me longe fuisse alienum a sacre scripture intelligentia. hoc loco diverticulum quoniam de Cherubim se respicientibus: Sed inducent quoniam interest uter rectius sentiat de sacra scriptura: ut suas solutiones imprimicissimas excludat. Duo frequenter adducuntur quoque in sermone recitando secundum viam munitionem memini. nec ullus predicatorum quod meminerint negantur. Et hunc quoque timorem inquantum disponit ad veram pessitudinem pueritiae divinam. nam inducitur est apud Christianos coram Pelagi predictam quod salutis nostre initium deo inspirante habemus. quare non sunt necessaria hoc asserre vel ob hoc modum predicandi reprehendere. In uno tamen vide credit esse charitatem. cum sit aliud gratitudo del munus. et per hoc resoluta est vestrum Augustinus de spiritu et litteris sententia. contra improbos Pelagianos. Alterum quod dicit timorem esse in fructu ossum nisi accedente charitate. quis hoc vnde vel Scholasticorum vel predicatorum negavit. qui omnes apostoli. Pauli ad Corinthios de charitate sequuntur sententiam?

Tono quod laudabiliorum dicit penitentiam que ab amore incipiat. assumptum nos debere illam facere. sicut illud Iohannis facite dignos fructus penitentie. nam si secundum fragilitatem nostram esset agendum nunc penitentiam. Dico nos quoque posse facere dignos fructus penitentie. etiam si a timore incepimus et ad charitatem pueritamus. Et introitum quod dicitur pater vult nos facere angelos et fragilitatis nostre oblitus. cum beatus Gregorius libro primo super Ezechiel expresse declarauerit prophetam descendisse de sapientia ad timorem. sed nos eodem gradus ascenderemus a timore ad charitatem invenimus. Sicut multa alia fragilitas nostra ignoramus. mentem suam declaraturus ostendit quod dilectionis legis procedere debet penitentia. quod legem abundantia delicium. et ad Galatas 5. 12. Dico verius est ut sanctus Augustinus contra Faustum libro 22. testatur Peccatum factum vel dictum contra legem ideo non esse peccatum si non esset lex prohibens. sed sicut legis transgressio abundat delicia.